

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗΣ 18 ΙΟΥΝΙΟΥ 1963

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
278

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Άριθμ. 58886)3671.

Περὶ τοῦ Κανονισμοῦ Λειτουργίας τῶν Ἰδιωτικῶν Σχολῶν Ναυπηγῶν.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

"Ἐγκοντες ὑπ' ὅψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρχμέρων 1 καὶ 16 τοῦ Ν.Δ. 3971)1959, τοῦ ἄρχμορου 1 τοῦ Ν.Δ. 3973)1959, τοῦ ἄρχμορου μόνου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 538)1962 Β.Δ. καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 44)8.8.62 πρᾶξην τοῦ Α. Σ. Ε. Π. Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαίδευσεως, ἀποφασίζουμεν:

Αἱ ὑπὸ τὴν καθ' ἡμῖν ἀρμοδιότητα εἰδῆ λειτουργοῦσι τὸν Κανονισμὸν Λειτουργίας Τεχνικῶν Βοηθῶν—Ἐργαδηγῶν, Ναυπηγῶν μετονομάζονται ἀπὸ τοῦ Σχολικοῦ ἔτους 1962—1963 εἰς Σχολάς Ναυπηγῶν, αἵτινες λειτουργοῦσι κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἑτομένιαις ἄρχμοροις παρούσης ὄριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Κανονισμὸς Λειτουργίας.

Άρθρον 1.

1. Σχοπός.

Σχοπός τῶν Σχολῶν Ναυπηγῶν εἶναι ἡ διὰ παροχῆς γενικῆς καὶ εἰδικῆς τεχνικῆς μορφώσεως εἰδίκευτις τῶν ἐν αὐταῖς φοιτώντων εἰς τὴν Ναυπηγικὴν τέχνην καὶ ἡ μετὰ εὐδόκιμον φοίτησ.ν χορήγησις πτυχίου εἰδικότητος Ναυπηγοῦ, ἅμα δὲ καὶ Μηχανικοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ μετὰ εὐδόκη μονονοματικῆς φοίτησιν εἰς τὴν τελευταίαν τάξιν ἀνεγνωρισμένης Σχολῆς Μηχανικῶν Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Άρθρον 2.

Ἐγγραφαὶ Σπουδαστῶν.

1. Εἰς τὴν Α' τάξιν τῶν Σχολῶν Ναυπηγῶν ἐγγράφονται: οἱ κεκτημένοι ἐνδεικτικὸν προσχωγῆς Δ' τάξεως ἐξαταξῆσιν Δημοτοῦ κοινοῦ Ἱδιωτικοῦ Γυμνασίου ἡ ἀντιστοίχου τάξεως ἑτέρου ίσοτίμου Σχολείου Μέσης Ἐκπαίδευσεως κατόπιν ἐπιτυχῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων εἰς τὰ μαθήματα τῶν Ἐλληνικῶν καὶ Μαθηματικῶν καὶ ἐπὶ τῆς διδασκομένης εἰς τὴν Δ' τάξιν ἐξαταξῆσιν Γυμνασίου 3^{ου} ὅλης.

2. Εἰς τὴν Β' τάξιν ἐγγράφονται οἱ προαχθέντες ἐκ τῆς Α' τάξεως, οἱ ἀπορριφθέντες τῆς αὐτῆς τάξεως ὡς καὶ οἱ κεκτημένοι πτυχίοι τῶν τμημάτων Μηχανουργικῶν Ἐγκαταστάσεων ἡ Ἡλεκτρικῶν Ἐγκαταστάσεων τῶν Τεχνικῶν Σχολῶν Τεχνικῶν Βοηθῶν—Ἐργαδηγῶν ἡ τῶν ἀνεγνωρισμένων Σχολῶν Μηχανικῶν Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἡ Πτυχίον Ραδιοηλεκτρολόγου.

3. Εἰς τὰς Γ' καὶ Δ' τάξεις ἐγγράφονται οἱ προαχθέντες ἐκ τῶν προηγουμένων τάξεων καὶ οἱ ἀπορριφθέντες τῶν αὐτῶν τάξεων.

Άρθρον 3.

Πτυχιακὴ ἐξετάσεις.

1. Αἱ πτυχιακὴ ἐξετάσεις τῶν ἀποφοίτων τῶν Σχολῶν Ναυπηγῶν διενεργοῦνται κατὰ τὰ ὄριζόμενα ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1097)1942 καὶ τοῦ Ν.Δ. 2628)1953.

2. Οἱ σπουδαστοί τῆς τελευταίας τάξεως τῶν Σχολῶν Ναυπηγῶν γίνονται δεκτοὶ εἰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις ἐφ' ὅλων τῶν μαθημάτων, πλὴν τοῦ μαθήματος τῶν πρακτικῶν ἀσκήσεων, εἰς ὃ ἐξετάζονται: μόνον μετὰ τὴν ὑποβολὴν εἰς τὴν οἰκείαν Σχολὴν δικαιολογητικῶν περὶ τῆς πρακτικῆς ἐξασκήσεως τῶν εἰς Μηχανουργικὰ ἡ Ναυπηγικὰ ἔργα η εἰς τὰ ἔργα στήριξι τῶν Σχολῶν ἐπὶ χιλίας (1.000) δραχμῶν προκειμένου περὶ τῶν σπουδαστῶν τῆς Ἡμερησίας Σχολῆς η ἐπὶ τρεῖς χιλιάδας (3.000) δραχμῶν προκειμένου περὶ σπουδαστῶν τῆς Εσπερινῆς Σχολῆς.

3. Η εἰς τὰ Ἐργαστήρια τῶν Σχολῶν διεξαγομένη πρακτικὴ ἐξασκήσης ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ εἰδικοῦ Μητρώου ἐργασίας τῶν σπουδαστῶν ἐν τῷ Συνεργείῳ τῆς Σχολῆς καὶ λογίζεται εἰς τὸ διπλάσιον διάξια τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὡς διώρού σφράγιδον πρακτικῆς ἐξασκήσεως.

Άρθρον 4.

Ἐγγραφὴ Πτυχιούχων εἰς Σχολὰς Μηχανικῶν Ε.Ν.

1. Οἱ πτυχιούχοι τῶν Σχολῶν Ναυπηγῶν ἐγγράφονται ἀνευ ἐξετάσεων εἰς τὴν τελευταίαν τάξιν τῶν ἀνεγνωρισμένων Σχολῶν Μηχανικῶν Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

2. Παρ' ἑκάστῃ τῶν ἡδη λειτουργούσιν Σχολῶν Ναυπηγῶν ἐπ.τρέπεται ἡ λειτουργία Δ' τάξεως (τελευταίας) Σχολῆς Μηχανικῶν Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ἐφερμούσιον τοῦ ὡς πρὸς τὴν φοίτησιν, τὰ διδασκόμενα μαθήματα καὶ τὰς ἐξετάσεις τῶν περὶ λειτουργίας τῶν ἀνεγνωρισμένων Σχολῶν Εμπορικοῦ Ναυτικοῦ διατάξειν.

Άρθρον 5.

Λειτουργία Τμήματος δι' ἀλλοδαπούς.

'Ἐπιτρέπεται: ὅπως παρ' ἑκάστῃ τῶν ἡδη λειτουργούσιν Σχολῶν Ναυπηγῶν λειτουργή Τμῆμα δι' ἀλλοδαπούς, εἰς ὃ ἡ διατακτικὴ διεξαγέται εἰς ἑννέα γλώσσαν καὶ εἰς ὁ Τυμπάνος πλὴν τῶν Τεχνικῶν καὶ συναφῶν πρὸς αὐτὰ μαθημάτων ἢ διεξαγέται καὶ ἡ Ἐλληνικὴ γλώσσα.

Άρθρον 6.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 671)61 Β.Δ. τοῦ ὑπ' ἀριθ. 538)1961 Β.Δ. τῆς ὑπ' ἀριθ. 54215)2901)25.5.1961 'Υπουργικῆς ἀποφάσεως «περὶ τρόπου ἐποπτείας τῶν ἀνεγνωρισμένων Ναυτικῶν Σχολῶν Μηχανικῶν» (ΦΕΚ 191)20.6.1961—Τεῦχος Β') καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 103880)5835)12.9.1962 'Υπουργικῆς ἀποφάσεως

«περὶ τρόπου ἀσταγωγῆς, ἐγγραφῆς, μετεγγραφῆς καὶ φοιτήσεως ψυχητῶν καλπ.» τῶν Δημοσίων καὶ Ἰδιωτικῶν Τεχνικῶν Σχολῶν (ΦΕΚ 400) 6.11.1962 — τεῦχος Β').

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

‘Ωροι λόγια καὶ ἀναλυτικὰ προγράμματα.

‘Αρθρον 7.

‘Ωροι λόγια καὶ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα ἡμερησίων Σχολῶν. Διάταξισμένα μαθήματα:

‘Ωραι διδασκαλίας

Τάξεις Α' Β' Γ' Ω.Σ.	Σ.Ω.	Όμας
1. Χρ στιανικὴ Ἀγωγὴ	1	—
2. Ἐλληνικὰ	2	1
3. Ἰστορία	1	—
4. Γεωγραφία	1	—
5. Ἀγωγὴ Πολίτου	1	—
6. Οἰκονομία καὶ Δίκαιον	—	1
7. Ἀγγλικὰ	4	4
8. Μαθηματικὰ	4	5
9. Παραστατικὴ Γεωμετρία	1	—
10. Φυσικὴ	2	1
11. Χημεία	1	—
12. Γεωναυτικὴ	1	1
13. Ἡλεκτροτεχνία	—	1
14. Μηχανικὴ	1	1
15. Γενικὸν σχέδιον	3	2
16. Ἀντοχὴ ὑλικῶν	—	2
17. Ὁργάνωσις ἐργασίας	—	1
18. Υγεινὴ — ἀσφάλεια ἐν τῇ ἐργασίᾳ	—	1
19. Μηχανουργ. Τεχνολογ.	2	—
20. Στοιχεῖα πλοίου	3	—
21. Θεωρεία πλοίου	—	4
22. Κατασκευὴ καὶ ἔξαρτισμὸς πλοίου	—	2
23. Στοιχεῖα μηχανικῆς ἐγκαταστ. πλοίου	—	2
24. Βοηθ. μηχανήματα καὶ σωληνώσεις	—	2
25. Ναυπηγικὴ ἐγκαταστ.	—	1
26. Θερμικὴ μηχανικὴ	—	2
27. Ναυπηγικὴ σχεδίασ.	2	4
	30	30
	30	90
		2700

1. ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

‘Ετος Α’ (ῷρα 1).

Γενικῶς περὶ θρησκείας. Λατρεία καὶ σχέσις αὐτῆς μὲ τὴν θρησκείαν. ‘Η κατάστασις τῆς ἀνθρωπότητος κατὰ τοὺς χρόνους ποὺ ἥλθεν ὁ Χριστός. ‘Η Γέννησις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἰδρυσις τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας καὶ Ἐκκλησίας. Περὶ τῆς ἕορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς. Πότε καὶ ἀπὸ ποίους ἴδρυθησαν αἱ πρώται. ‘Ἐκκλησίαι. Διοίκησις τῶν πρώτων χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν. ‘Ο Δεκάλογος. ‘Η ἐπὶ τοῦ ὄρους ὄμιλος. ‘Η Κυριακὴ προσευχὴ. Τὸ σύμβολον τῆς πίστεως. Περὶ μαστηρίων. ‘Ἐκλογὴ ἐπὶ τῶν παραβολῶν καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Ἰησοῦ μετ’ ἐπεξεργασίας αὐτῶν. Βιογραφία τῶν μεγάλων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. ‘Ἀνάπτυξις θεμάτων σχετικῶν μὲ τὴν ἡμετούρηθρησκευτικὴν διάπλασιν τῆς ἐργοζημένης νεολαίας. Πλαισίωσις τῶν κεφαλαίων διὰ καταλήλων καὶ ἐπαγωγῶν διηγημάτων ἡμετοκοινωνικοῦ περιεχομένου.

2. ΕΛΛΗΝΙΚΑ

‘Ετος Α’ (ῷρα 2).

‘Ανάγνωσις. ‘Ανάγνωσις ἐπὶ ἀπλῶν κειμένων εἰς καθομιλουμένην γλώσσαν. Συλήσησις ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος κειμένου. Γραφὴ ἐπὶ τοῦ πίνακος ἢ καθ’ ὑπαγόρευσιν. ‘Ἐφαρμογὴ τῶν Γραμματικῶν κανόνων ἐπὶ τοῦ κειμένου. Λογικὴ καὶ πραγματικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἀναγνωσκομένων. Προσπάθεια γὰρ συνηθίσουν αἱ μαθηταὶ εἰς ἀκριβολογίαν καὶ ὅρθογραφίαν.

Γραμματική.

Φθογγολογικόν. Μέρη τοῦ λόγου. Κλίσις οὐσιαστικῶν αἱ καὶ β’ κλίσεως. Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς κλίσεως αὐτῶν. ‘Επίδειτα, παραδειτικὰ ἐπιδέτων. Προσωπικὰ ἀντωνυμίαι. Γενικὰ περὶ ρημάτων. Κλίσις βοηθητικῶν ρημάτων «έχω» καὶ «εἶμαι». Κλίσις βαρυτόνων ρημάτων εἰς τὴν ἐνεργητικὴν καὶ παθητικὴν φωνήν.

Σημ.: ‘Η ὅλη τῆς Γραμματικῆς δέον γὰ διδάσκηται μὲ πολάς ἀσκήσεις ἐπὶ τοῦ πίνακος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν γραμματικῶν κανόνων.

Συντακτικόν.

‘Η πρότασις καὶ οἱ κύριοι ὄροι τῆς προτάσεως. ‘Απλαῖ καὶ σύνθετοι προτάσεις. Συμφωνία ὑποκειμένου καὶ ρήματος, ὑποκειμένου καὶ κατηγορούμενου.

“Ετος Β’ (ῷρα 1).

Γραμματική. Κλίσις βαρυτόνων ρημάτων εἰς τὴν παθητικὴν φωνήν.

‘Ἐπυμολογικόν. α) Παραγωγή. 1) Παράγωγα οὐσιαστικά, 2) παράγωγα ἐπίδειτα. β) Σύνθεσις. ‘Ολαι αἱ περιπτώσεις αἱ καὶ β’ συνθετικοῦ.

Συντακτικόν.

Σύνταξις κατὰ παράταξιν καὶ καθ’ ὑπότασιν. Κύριαι καὶ δευτερεύουσαι προτάσεις. ‘Ἐνεργητικὴ καὶ παθητικὴ σύνταξις. ‘Ασκήσεις γραπταὶ καὶ προφορικαί.

‘Ανάγνωσις καὶ ἔκθεσις ἰδεῶν, ὡς τὸ πρῶτον ἔτος.

3. ΙΣΤΟΡΙΑ

“Ετος Α’ (ῷρα 1).

Στοιχειώδης ἀνάπτυξις τῆς Ιστορίας τῆς Ἀρχαίας Ελλάδος ἀπὸ τῶν Ἀρχαιοτάτων χρόνων (Μηδικοὶ πόλεμοι, Ἐποχὴ Μ. Ἀλεξάνδρου, Ελληνιστικοὶ καὶ Ρωμαϊκοὶ χρόνοι).

Στοιχειώδης ἀνάπτυξις τῆς Ιστορίας τῶν Μέσων χρόνων. ‘Απὸ κτήσεως Ρώμης μέχρι τῶν ἡμερῶν μας. (Μέγας Κωνσταντίνος, “Αλωσις Κωνσταντινουπόλεως. ‘Ἐλληνικὴ Επανάστασις. Συνθῆκαι Βείνης 1815).

Σύγχρονος Ελληνικὴ Ιστορία ἀπὸ τῆς Ελληνικῆς Επαναστάσεως, μέχρι σήμερον. ‘Ιδιαιτέρως ἡ ἀκμὴ καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς Ιστορίας τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῶν Ελληνικῶν Ναυτικῶν κέντρων. (‘Ακμὴ Ιστιοφόρου Ναυτικοῦ — “Ιδρυσις τῶν πρώτων ἀτμοπλοΐκῶν Εταιρειῶν — Τὰ Ναυτικὰ κέντρα, Σῦρος — Γαλαξείδιον — Πειραιέus), ὁ σύγχρονος Ελληνικὸς Εφοπλισμός.

4. ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

“Ετος Α’ (ῷρα 1).

Γενικὴ Φυσικὴ καὶ Πολιτικὴ Γεωγραφία τῆς Ελλάδος.

Θέσης — γεωγραφικὰ διαμερίσματα — μορφολογία τοῦ ἐδάφους — αἱ κυριώτεραι πόλεις — λιμένες καὶ νῆσοι. Ποταμοί, δρη, κόλποι καὶ διώρυγες τῆς Ελλάδος. Τὰ κυριώτερα προίσταται τῆς Ελλάδος, χλωρίς, ιδίᾳ ἀπὸ ἀπόψεως ναυπηγησμόν. Εὔρεσις τῶν πρώτων ἀτμοπλοΐκῶν Εταιρειῶν — Τὰ Ναυτικὰ κέντρα, Σῦρος — Γαλαξείδιον — Πειραιέus), ὁ σύγχρονος Ελληνικὸς Εφοπλισμός.

Γενικὴ Γεωγραφία.

‘Οκεανοὶ καὶ θάλασσαι — θαλάσσια φαινόμενα — τὰ φαινόμενα τῆς παλιρροίας καὶ ἀμπώτιδος, θαλάσσια φεύγματα, θαλάσσια ιαματισμός, θάλασσα, ἀλμυρότης, εἰδικὸν θάρος καὶ ἔλεγχος αὐτῆς, θερμοκρασία, διαφάνεια καὶ χρῶμα τοῦ θαλασσίου ὕδατος. ‘Εξέτασις τῶν ἀνωτέρων ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὴν Ναυπηγακήν.

Γενικὴ Γεωγραφία.

‘Η γῆ ὡς πλανήτης — σχῆμα, διαστάσεις, κινήσεις, γεωγραφικοὶ συντεταγμέναι, γεωγραφικὸν πλάτος καὶ μῆκος, γεωγραφικοὶ κάρται καὶ ἀναγνωστικοὶ αὐτῶν, ισοθαλασσίες καὶ ισούψεις καμπύλαι. Αἱ “Ηπειροί, οἱ Οκεανοί.

Ναυτικὴ Γεωγραφία.

Τὰ κυριώτερα ναυτικὰ κράτη, παράγοντες ἀναπτύξεως ἐνδέσ Ναυτικῶν πράτους, φυσικὴ πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ γεωγραφία τῶν Ναυτικῶν χωρῶν, κυριώτεροι πλωτοί πεταμοί, κυριώτεροι ἐμπορικοὶ λιμένες καὶ Ναυτηγικὰ κέντρα.

5. ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΟΥ

“Ετος Α’ (Ώραι 1).

Γένεσις καὶ ἀνάπτυξις τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας. Βασι-

3. Διάτημησις.

Όρισμός. Παραδείγματα περιπτώσεων ἐπιβαρύνσεως κατά διάτημησιν. Διατημητική τάσις. Παραμορφώσεις ἐκ διατημήσεως. Ανεκτή τάσις διατημήσεως. Μέτρον ὀλισμήσεως.

Ασκήσεις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω.

Έτος Γ' ('Ωραι 2).

1. Κάμψις.

Όρισμός. Παραδείγματα σωμάτων ὑποκειμένων εἰς κάμψιν. Ἐφελκυόμεναι ἵνες, φλινθρόμεναι ἵνες, οὐδετέρα γραμμή. Τάσις ἐκ κάμψεων. Εννοιαὶ ροπῆς κάμψεως καὶ τεμνούσης ἔνσαμεως εἰς διατομὴν δοκοῦ. Ἀπλῆ κάμψις, λοξῆ κάμψις. Ροπὴ ἀδρανείας καὶ ροπὴ ἀντιστάσεως διατομῆς δοκοῦ. Σχετικοὶ πίνακες. Ασκήσεις.

Τύπος ἀπλῆς κάμψεως. Ασκήσεις.

Τύπος λοξῆς κάμψεως. Ασκήσεις.

Διάγραμμα ροπῶν κάμψεως καὶ τεμνουσῶν δυνάμεων εἰς δοκὸν ἀμφιπροέρειστον, πρόσδολον, προέχουσαν δοκὸν καὶ ἀμφιπροέχουσαν δοκόν, φορτικούς διὰ διενεμημένων ἢ συγκεντρωμένων φορτίων, γραφικῶς καὶ ἀναλυτικῶς. Ἡ ἐπικίνδυνος διατημὴ δοκοῦ. Ασκήσεις ἐν γραφῇ.

2. Λυγισμός.

Όρισμός. Περιπτώσεις λυγισμοῦ. Κρίσιμος τάσις, κρίσιμον φορτίον. Λυγηρότης ράδου. Συντελεστής. Ασκήσεις.

3. Στρέψις.

Όρισμός. Παραδείγματα σωμάτων ὑποκειμένων εἰς στρέψιν. Ἐννοιαὶ ροπῆς στρέψεως. Τάσις ἐκ στρέψεως. Πολικὴ ροπὴ ἀδρανείας καὶ πολικὴ ροπὴ ἀντιστάσεως διατομῆς. Τύπος στρέψεως. Ασκήσεις ἐπὶ ἀτράκτων. Ασκήσεις.

Τυπολογισμὸς ἐλατηρίων. Ασκήσεις.

4. Στρέψις καὶ κάμψις.

Παραδείγματα σωμάτων ὑποκειμένων συγχρόνως εἰς στρέψιν καὶ κάμψιν.

5. Σκληρότης.

Όρισμός. Μέθοδοι μετρήσεως. Τριθή κυλήσεως καὶ ὀλισμήσεως. Αἱ παραγόντες αἱ ἀντιστάσεις. Απλοῖ περιπτώσεις μελετιώσεως μηχανῶν.

17. ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Έτος Γ' (ώραι 1).

1. Γενικὰ περὶ ὄργανώσεως.

Σημασία καὶ συστοί.

2. Ιστορικὴ ἔξελιξις τῆς ὄργανώσεως.

Ἡ δραστηριότητας εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα. Μεσαιών. Νεώτεροι χρόνοι.

3. Θεμελιώδεις ἀρχαὶ ὄργανώσεως.

4. Ορθολογικὴ ὄργανωσις τῆς ἔργασίας.

Ανάλυσις τῆς ἔργασίας. Μελέτη χρόνου καὶ κινήσεων. Απλοτοίησις, τυποποίησις, ἀσκησις εἰς τὴν πρόσπιπον κίνησιν.

5. Οργάνωσις ἔργοστασίου. Τρόποι καὶ μέθοδοι ὄρθιολογικῆς ὄργανώσεως καὶ σημασία αὐτῆς, διὰ τὴν παραγωγήν. Διάταξις τοῦ ἔργοστασίου. Διαρρήματισις τοῦ πτητήρου καὶ εὐνοίαι συμπήκται διὰ τὴν ἀπόδοσιν. Οργάνωσις τῶν θεμάτων. Παραγωγὴ ἐν σειρᾷ κλπ.

6. Οργανόγραμμα.

7. Ο ἀνθρώπινος παράγων.

Σημασία αὐτοῦ διὰ τὴν παραγωγήν. Μέσα ἀξιοποιήσεως τοῦ ἀνθρώπινου παράγοντος.

8. Κόπωσις. Διακοπαί. Η μονοτονία τῆς ἔργασίας.

Δημητέα μέτρα καὶ σημασία των διὰ τὴν ἀπόδοσιν.

9. Επιλογὴ ἔργατικου δυναμικοῦ. Σημασία καὶ μέθοδοι. Εναποτοθέτησις τεχνικὴ καὶ ἀνάγκη αὐτῶν περίπτωσιν.

10. Αρχαὶ διοικήσεως ἔργατικοῦ δυναμικοῦ.

11. Θέμα ἥμικον τῶν ἔργαζομένων καὶ ἐκτίμησις ἐπὶ τὴν ἀπόδοσιν.

12. Παροτρυντικὰ μέτρα. Ηθικαὶ ἀμοιβαὶ καὶ σημασία των.

13. Συγκρότημα συνεργείων καὶ συντονισμὸς ἔργασίας.

14. Ανάγκη. Μέθοδοι καὶ μέσα ἐνημερώσεως.

15. Επιμόρφωσις στελεχῶν.

Σημασία καὶ σύγχρονοι τεχνικαί.

16. Προβλήματα. Επαγγελματική συμπεριφορά τοῦ τεχνικοῦ (πρὸς ὑφισταμένους, πρὸς συναδέλφους, πρὸς προϊσταμένους, πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ κλπ.).

18. ΥΓΙΕΙΝΗ — ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΕΝ Τῇ ΕΡΓΑΣΙΑ

Έτος Γ' (ώραι 1).

1. Εἰσχωραγὴ εἰς τὴν Ὅγιεινήν.

Αξία τῆς ὑγιείας. Τί είναι ὑγιεινή. Σπουδαιώτης της, σημασία τῆς τηρήσεως τῶν κανόνων καὶ δρῶν ὑγιεινῆς διὰ τὴν εύγεμερίαν τῶν ἀτέμων καὶ τῶν κοινωνιῶν καὶ τὴν ἀπόδοσιν εἰδήκωτερον.

Κλάδοι τῆς Ὅγιεινῆς. Τὸ ἀντικείμενον τῆς ἔργασίας.

Βασικοὶ συντελεσταὶ ὑγιείας εἰς τοὺς χώρους τῆς ἔργασίας. Γενικότητες.

2. Γενικὰ περὶ φυσιολογίας τῆς ἔργασίας.

Ἡ ἀνθρώπινη φυσικὴ ἐνεργητικότης. Οστᾶ, μυες, τένοντες, γενῦρα, κινητήρια καὶ αἰσθητήρια. Κύτταρα. Ιστοί. Οργανικά συστήματα. Συντονισμὸς ὄφθαλμου καὶ κινήσεως.

3. Σύστημα τῶν ὅστων καὶ προφύλαξις αὐτῶν.

Πῶς ἀποφένεται; ἡ κύφωσις, ἡ σκολίωσις, ἡ λόρδωσις. Πλατυποδία καὶ μέτρα ἀποκαταστάσεως. Πρῶται θοήδειαι εἰς διαστρέμματα, πατάργακτα κλπ.

4. Λειτουργία καὶ ὑγιεινὴ τοῦ Μυκοῦ συστήματος. Σημασία τῆς Γυμναστικῆς γενικῶς καὶ εἰδικώτερον διὰ τὸν ἀνήλικον τεχίτην τὸν εἰς κλειστοὺς χώρους ἔργαζόμενον, τὸν εἰς μειονυμένην ἀποδέσφαιρον ἔργαζόμενον κλπ.

5. Περὶ κοπώσεως.

Πῶς γεννᾶται. Συμπτώματα. Πῶς αἱρεταὶ; ἡ φυσιολογικὴ κόπωσις. Σημασία τοῦ καθαροῦ ἀέρος, τῆς ἀναπανσεώς καὶ τοῦ ὑπνου. Ὅγιεινὴ τοῦ ὑπνου, διάρκεια αὐτοῦ κλπ. Διακοπαὶ ἔργασίας. Διαλειμματα. Σημασία αὐτῶν διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἔργασίας. Ποῖα τὰ ἐπανόλουμα τῆς ὑπερκοπήσεως. Ἡ μονοτονία τῆς ἔργασίας, ἐναλλαγὴ ἔργων.

6. Λειτουργία καὶ Ὅγιεινὴ τοῦ δέρματος. Σημασία τοῦ δέρματος. Αἱδηλος ἀναπνοὴ καὶ σημασία τῆς καθαριότητος τοῦ σώματος. Τῶν κειρῶν, τῶν ὄνυχων, τοῦ τριγωποῦ τῆς κεφαλῆς, τῶν ποδῶν. Καταιωνήσεις. Πρῶται θοήδειαι εἰς ἐγκαύματα.

7. Λειτουργία καὶ Ὅγιεινὴ τῶν ἀναπνευστικῶν ὄργανων.

Κυκλοφοριακὸν σύστημα. Σύστασις ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος. Αὐδηλοκάλον ὁξέον. Σημασία ἀερισμοῦ. Μολύνσεις τοῦ ἀέρος ἐκ προϊόντων βιομηχανικῆς προελεύσεως. Τραυματισμοί, αιμορραγία, ἀσθητία.

8. Δηλητηρίασις.

Δηλητηρίασις διὰ τῆς ἀναπνευστικῆς ὁδοῦ. Αἰτομικὰ μέτρα προφύλαξεως ἀπὸ ἐπαγγελματικῶν δηλητηριάσεων. Ασφυξία καὶ πρῶται θοήδειαι κατ' αὐτήν. "Αλλαὶ δηλητηριάσεις εἰς τοὺς χώρους τῆς ἔργασίας.

Κλειστοὶ χῶροι. Χρόνοι ἐπαγγελματικοὶ δηλητηριάσεις. Κίνδυνοι κατὰ τὴν ἔργασίαν ἐν ὑπαίθρῳ. Δήγματα ἐρπετῶν καὶ ἐντόμων. Δηλητηρίασεις ἐν φυτῶν. Πρῶται θοήδειαι. Σημασία ἐγκαίρου χρησιμοποίησεως ὁρῶν (ἀντιτεταγμὸς κλπ.).

9. Λειτουργία καὶ Ὅγιεινὴ τῆς θρέψεως.

Οργανικά πέψεως καὶ πεπτικὴ λειτουργία. Σκοπιμότης τῆς θρέψεως. Εἴδη τροφῶν καὶ θρεπτικοὶ οὐσίαι. Θερμίδες. Βιταμίναι. Εύωνοι καὶ θρεπτικὰ τροφαῖ. Ὅγιεινὴ τῆς πέψεως. Σημασία τῆς μαστήσεως. Σημασία τῆς ἀναπαύσεως. Θαλάσσια λουτρὰ καὶ λειτουργία τῆς πέψεως.

Πεπτικαὶ διαταραχαὶ καὶ πρῶται θοήδειαι κατ' αὐτάς.

Ἐμμετοι, κολικοὶ κλπ.

Τροφικαὶ δηλητηριάσεις καὶ αἵτια αὐτῶν. Δηλητηριάσεις ἐξ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Αλκοολογισμὸς καὶ ἐπανόλουμα αὐτοῦ διὰ τὴν ὑγείαν, τὴν ἀπόδοσιν ἔργασίας καὶ τὴν κοινωνικὴν ζωήν.

10. Ήγιεινὴ καὶ σημασία τῆς στοματικῆς κοιλότητος.

Καθαριότης τοῦ στόματος καὶ τῶν ὁδόντων. Διατήρησις

ἀναστροφῆς καὶ ὑδραυλικὸς σύνδεσμος. Ἐλιξ μεταβλητοῦ θήματος. Ή ἀναστροφὴ τῶν στροβίλων.

Ἐνέργεια καὶ ἀπόδοσις τῆς ἐλικος. Ολικὸς θαυμὸς ἀποδόσεως τῆς ἐγκαταστάσεως.

25. ΒΟΗΘΗΤΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΩΛΗΝΩΣΕΙΣ

Ἐτος 4ον—ὅρα: 2.

Βασικοὶ τύποι ἀντλιῶν. Ἐμβολοφόροι ἀντλίαι. Φυγόκεντροι ἀντλίαι. Περιστροφικαὶ ἀντλίαι. Ὑψος ἀναρροφήσεως καὶ καταδλίψεως. Παροχή. Βαθμὸς ἀποδόσεως. Πλεονεκτήματα καὶ χρῆσις ἐκάστου τύπου. Περὶ σωληνώσεων ἐν γένει καὶ ἔξαρτημάτων αὐτῶν. Ὑλικὰ σωληνώσεων. Σωλῆνες μετὰ καὶ ἄνευ ραφῆς. Δοκιμαὶ σωληνώσεων. Δίοδος σωλήνων διὰ στεγανῶν φρακτῶν.

Βοηθητικαὶ μηχαναὶ μηχανοστασίου.

Δίκτυον, ἀγτλίαι, συσκευαὶ καὶ ἔξαρτηματα, τροφοδοτικοῦ βδαντος λεβήτων. Όμοιως πετρελαίου καύσεως, ἐλεύθερης λιπάντεως, πεπιεσμένου ἀέρος καὶ ψύξεως μηχανῶν ἐσωτερικῆς καύσεως.

Κυρία καὶ εοηθητικὴ ἀτμαγωγὸς σωλήνωσις. Σωλῆνες, ἔξατμίσεως.

Τὰ δίκτυα τοῦ σκάφους:

Ἀντλίαι καὶ δίκτυα, ἔρματα, κύτους, πυρκαϊᾶς, ὑγιε.νῆς, ποσίμου καὶ λάτρας.

Δίκτυον ἀποχετεύσεων.

Ἐγκαταστάσεις καὶ συστήματα κατασθέσεως πυρκαϊᾶς. Αερισμὸς πλοίου. Οχεῖοι, ἀγωγοί, κλπ. Ἐγκαταστάσεις θερμάνσεως καὶ κλιματισμοῦ.

Βοηθητικὰ μηχανήματα καταστρώματος: Ἐργάτης ἀγκύρας. Ἐργάτης πρυμνησίων, μηχανήματα πηδαλίου. Ξεροῦλκα φορτωτήρων, έφαρσοικα καθαρέζεως λέμβων.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Ἡ παρούσα δημοσιευμένη θιά τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυριακής, ισχύει ἀπὸ τοῦ διανυομένου σχολικοῦ ἔτους 1962—1963 διὰ τὰς ἡδη λειτουργούσας Ἰδιωτικὰς Τεχνικὰς Σχολὰς Τεχνικῶν Βοηθῶν — Ἐργοθηγῶν Ναυπηγῶν, αἰτίες κατατάσσονται καὶ μετονομάζονται ὡς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀρθροῖς ἀναφέρεται, ἀνεξαρτήτως τῶν προσόντων καὶ τοῦ τρόπου εἰσχωγῆς τῶν ἐν αὐταῖς νῦν φοιτόντων σπουδαστῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαΐου 1963

ο υπουργός

ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ